

рацията до тези на някои от интервюираните от нас младежи от квартал „Факултета“.

Да се насочим към **гледната точка на учителите за интеграцията на ромите в образованието и за интеграцията на ромите изобщо**. На учителите – освен общия въпрос „Какво мислите за (политиката на) интеграцията на ромите?“ – в някои интервюта са задавани и конкретизиращи въпроси от типа: „Къде да учат децата от ромски произход?“, „Къде да живеят ромите?“. Мненията на учителите покриват целия възможен спектър:

– **от:** не трябва да живеят изолирано, но опитът показва, че те не могат да живеят сред българи, защото не спазват елементарни правила на съвместното живеене; трябва децата да учат заедно с българчетата, за да се интегрират от малки, но много бавно и трудно ще стане интеграцията;

– **през вариации** на тема би било добре да не живеят изолирано, но засега може би е по-добре да живеят така; добре е ромчетата да учат в „нормални“ училища, но за тях там е трудно; интеграцията е труден процес – ние сме отворени към тях, но те се затварят;

– **до:** да си живеят в гетото, да учат в „техни“ си училища, няма как да се интегрират – те искат да живеят така.

Не се долавя съществена връзка между мнението, което споделя съответният учител, и училището, в което преподава, въпреки че допускахме зависимост между опита на учителя от преподаване/общуване с ученици от ромски произход и подкрепата за процеса на интеграция на ромите изобщо и/или на образователна интеграция на децата от ромски произход. И по повод на интеграцията се изказват изключително крайни мнения, видимо обвързани с подчертаните в част 11 клонящи към расистки представи за ромите и за учениците от ромски произход. И отново учителите успешно контролират изказванията си – крайните мнения „да се изселят от София“, „да се ограда кварталът“, веднага се смекчават чрез допускане на изключения: на онези, които работят, които изпращат децата си на училище, които са се цивилизовали, да се даде възможност да докажат, че могат да живеят сред нас.

Оттук нататък следват обширни пасажии от няколко интервюта с учители – всеки читател може сам да разпознае